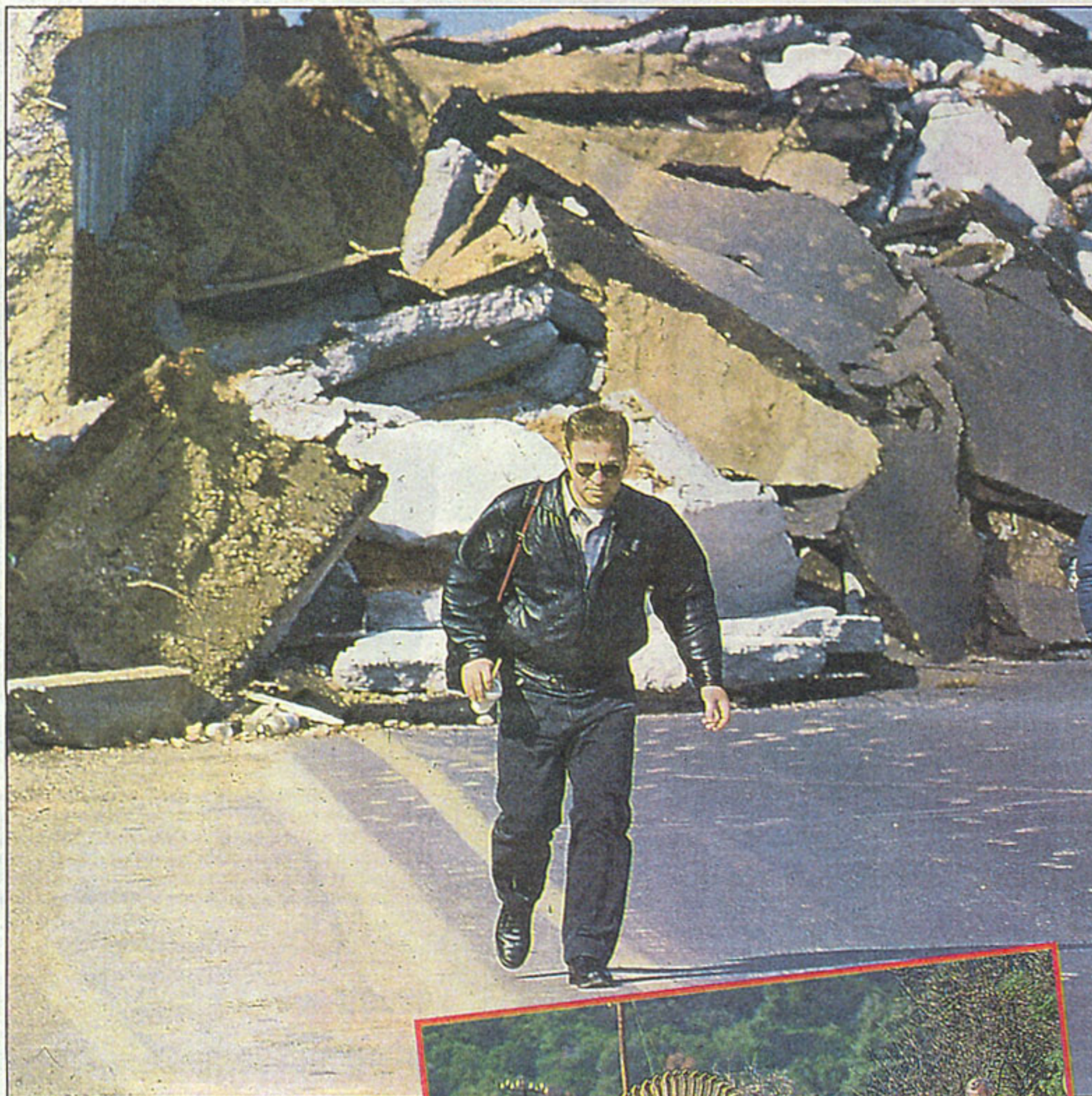

είφη μας ενδέχεται να μετακινηθούν • Δεν συμφέρουν οικονομικά οι περισσότερες λύσεις

ΝΟΥΜΕΝΗ ΑΜΜΟ!

ΣΗΜΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Δεκάδες χωριά στο χείλος του γκρεμού

Τι κοινό έχουν η Ζαχαριά Κισσάμου, η Αγνή Λοκρίδας και το Λαμπερό Καρδίτσας; Είναι από τα χωριά της Ελλάδας που κινδυνεύουν από τα κατολισθητικά φαινόμενα και οι κάτοικοί τους έχουν ήδη γνωρίσει τα αποτελέσματα της κατολισθητικής επικινδυνότητας και των «υποπτών» κινήσεων των πετρωμάτων.

Τα τρία αυτά χωριά δεν είναι παρά ελάχιστα από τα δεκάδες που βρίσκονται σε «κρίσιμα» εδάφη και έχουν υποστεί τις συνέπειες. Ευτυχώς, στις περισσότερες των περιπτώσεων, η γη μπορεί να κατέστρεψε περιουσίες, ακόμη και ολόκληρα χωριά, αλλά δεν «κατάπιε» ανθρώπινες ζωές. Η καταστροφικότερη κατολίσηση του αιώνα μας ήταν εκείνη στο Μικρό Χωριό. Κανένας από τους κατοίκους του Καρπενησιού δεν μπορεί να ξεχάσει τη μαύρη χρονιά του 1963 όταν η Γη «βυθίστηκε» ξαφνικά, με αποτέλεσμα να χαθούν δεκατρείς ψυχές.

Κρίσιμες

Μία από τις περιοχές που έχει συγκεντρώσει τα βλέμματα των γεωλόγων είναι το χωριό Ροποτό στα Τρίκαλα. Τα πετρώματα εκεί μπορεί να μην είναι τα «ευαίσθητα» νεογενή, αλλά οι μεγάλες μορφολογικές τους κλίσεις και τα άσχημα χαρακτηριστικά τους, τα μετατρέπουν σε ιδιαίτερα επικίνδυνα. Οι ανθρώπινες παρεμβάσεις και τα νερά της βροχής έχουν επιβαρύνει την κατάσταση, με αποτέλεσμα το χωριό να βουλιάζει σιγά σιγά, με μια αργή αλλά σταθερή μετακίνηση των εδαφών.

Στα όρια της κοινότητας Κρανιά της Λάρισας, ένας μεγάλος χώρος υπόκειται σε κατολίσηση ενώ στο Λιβάδι, του ίδιου νομού, οι κάτοικοι αντιμετωπίζουν προβλήματα – έως και ρωγμές στα σπίτια τους – από τα έντονα φαινόμενα, αφού ο οικιστικός χώρος έχει αναπτυχθεί πάνω σε εδαφικό μανδύα προερχόμενο από την αποσάθρωση μεταμορφωμένων πετρωμάτων.

Κοντά σε ένα άλλο χωριό της Λάρισας, τη Σπηλιά, σημειώνονται φαινόμενα περιστροφικής κατολίσησης και συχνά οι κάτοικοι έχουν ανησυχίσει, αν και οι μετακινήσεις εκδηλώνονται ως τώρα έξω από τον οικισμό.

Στην κοινότητα Κανάλια έχει συχνά προσελκύσει ειδικούς που εξέτασαν τα κατολισθητικά φαινόμενα, οι κάτοικοι στο χωριό Λαμπερό «λαχάρησαν» με τις κατολίσησεις το Μάρτη του 1994, που προκάλεσαν καταστροφές σε οικίες, ενώ στην Κερασιά οι γεωλόγοι, που έβαλαν «στο μικροσκόπιο» την περιοχή, προειδοποίησαν τους χωριανούς ότι οι επικίνδυνες κατολίσησεις του 1992 θα έχουν και συνέχεια.

Το χωριό Αγνάντη Λοκρίδας έχει εκπέμψει SOS πολλές φορές τα τελευταία χρόνια. Το 1994, σε διάφορα σημεία της περιοχής, η γη άνοιξε στα δύο και πολλά σπίτια έπαθαν ρωγμές από τις μετακινήσεις των εδαφών. Την περασμένη άνοιξη, εκκλήσεις για βοήθεια ακούστηκαν από την κοινότητα Τσαμάντα Θεσπρωτίας, που «είδε» ένα δρόμο να βουλιάζει και από τύχη – για άλλη μια φορά – η γη δεν κατάπιε και τα κοντινά σπίτια.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ζημιές 1 δις σε εθνικές οδούς

ΠΟΛΥ από τα κατολισθητικά φαινόμενα έχουν εκδηλωθεί σε εθνικούς δρόμους, ακόμη και σε σιδηροδρομικές γραμμές του ΟΣΕ, προκαλώντας πολλά προβλήματα και ...αδειάζοντας τα ταμεία των υπουργείων.

Από τα τελευταία χρόνια, το πιο «καταστροφικό» έτος ήταν το 1995. Η εθνική μας οικονομία επιβαρύνθηκε με ποσό άνω του ενός δισεκατομμυρίου δραχμών προκειμένου να αποκατασταθούν οι ζημιές και να ξαναρχίσει η κυκλοφορία των αυτοκινήτων, όταν, το Φεβρουάριο, η κατολίσηση κατά μήκος της Εθνικής οδού Αθηνών - Λαμίας (36ο και 37ο χιλιόμετρο), στο ύψος της Μαλακάσας, προκάλεσε τεράστιες καταστροφές.

Την ίδια χρονιά και στην ίδια περιοχή, οι κινήσεις των εδαφών προκάλεσαν κατολίσηση στη γραμμή Αθηνών - Θεσσαλονίκης δύο φορές, το Φεβρουάριο και τον Οκτώβριο, και τα συνεργεία χρειάστηκε να δουλεύουν σε 24ωρες βάρδιες για να επαναλειτουργήσει ο σιδηρόδρομος.

Και τις σιδηροδρομικές γραμμές «χτύπησαν» οι κατολίσησεις πριν από λίγο καιρό. «Τις δυνάμεις της Γης, δυστυχώς, δεν μπορούμε να τις κουμαντάρουμε», τονίζει ο καθηγητής Ε. Λέκας, που προσθέτει πως «μόνο λύσεις υποστήριξης υπάρχουν και όχι ανασταλτικές».